

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 3 ตัว คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบเน้นการฝึกให้พึ่งตนเอง พัฒนาการทางความคิดตามทฤษฎีของเปียเจท์ และสัมฤทธิผลทางการเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดู พัฒนาการทางความคิด และสัมฤทธิผลทางการเรียนระหว่างเด็กชายและเด็กหญิง

วิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ เป็นนักเรียนชายหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ที่มีอายุระหว่าง 12 ถึง 15 ปี จำนวน 108 คน จากโรงเรียนสาธิตนำทิพย์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด คือ

1. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้พึ่งตนเองของ วินเทอ บอททอม ซึ่งปรับปรุงเป็นภาษาไทย โดยมธุรส วีระกำแหง และ มาลา วิรุณานนท์
2. การทดสอบความสามารถในการอนุรักษ์ 4 ด้าน ตามแบบของเปียเจท์ คือ ความสามารถในการอนุรักษ์ความยาวของไม้ 2 อัน ความสามารถในการอนุรักษ์ความยาวของไม้หลายอัน ความสามารถในการอนุรักษ์ของเหลวและความสามารถในการอนุรักษ์ปริมาตร

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการทดสอบความสามารถในการอนุรักษ์ 4 ด้านตามแบบของเปียเจท์กับนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วส่งแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูให้มารดาของกลุ่มตัวอย่างทำ

วิธีการทางสถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. หาคะแนนเฉลี่ยของการฝึกให้พึ่งตนเอง พัฒนาการทางความคิดและสัมฤทธิผลทางการเรียน

2. หาความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการฝึกให้ฟังตนเอง พัฒนาการทางความคิดและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

3. ใช้ *t-test* ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของการฝึกให้ฟังตนเอง พัฒนาการทางความคิด และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรทั้ง 3 และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาการฝึกให้ฟังตนเอง (ตามพฤติกรรมจริง ตามมาตรฐานของสังคมและพฤติกรรมรวม) พัฒนาการทางความคิด และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเด็กนักเรียนชายหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนสาธิตนำทิพย์ อายุระหว่าง 12 ปี ถึง 15 ปี

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ คือ

1. มีความแตกต่างกันระหว่างเด็กชายและเด็กหญิงในเรื่องการฝึกให้ฟังตนเองตามมาตรฐานของสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.08, p < .05$)

2. ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างเด็กชายและเด็กหญิงในเรื่องการฝึกให้ฟังตนเองตามพฤติกรรมจริง

3. ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างเด็กชายและเด็กหญิงในพัฒนาการทางความคิดตามทฤษฎีของเปียเจต์

4. การฝึกให้ฟังตนเองตามมาตรฐานของสังคมสูงกว่าการฝึกให้ฟังตนเองตามพฤติกรรมจริงอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 2.14, p < .05$)

5. มีความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกให้ฟังตนเองตามพฤติกรรมจริงและมาตรฐานของสังคมในทางบวก ($r = .593, p < .05$) และพฤติกรรมจริงกับพฤติกรรมรวม ($r = .251, p < .05$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกให้ฟังตนเองตามมาตรฐานของสังคมและพฤติกรรมรวม

6. ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกให้ฟังตนเองตามพฤติกรรมจริงและพัฒนาการทางความคิดในกลุ่มรวมเพศ และกลุ่มเพศหญิง แต่พบความสัมพันธ์ทางลบในกลุ่มเพศชาย ($r = - .264, p < .05$)

7. มีความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างการฝึกให้ฟังตนเองตามมาตรฐานของสังคม และพัฒนาการทางความคิดในกลุ่มรวมเพศ ($r = .413, p < .01$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ในกลุ่มเพศชายหรือกลุ่มเพศหญิง

8. ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกให้ฟังตนเองตามพฤติกรรมรวมกับพัฒนาการทางความคิดในกลุ่มรวมเพศและกลุ่มเพศหญิง แต่พบความสัมพันธ์ในทางลบในกลุ่มเพศชาย ($r = -.313, p < .01$)

9. มีความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกให้ฟังตนเองตามพฤติกรรมจริงกับสัมฤทธิผลทางการเรียนในทางบวกในกลุ่มรวมเพศ ($r = .440, p < .01$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรในกลุ่มเพศชายและกลุ่มเพศหญิง

10. มีความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกให้ฟังตนเองตามมาตรฐานของสังคมกับสัมฤทธิผลทางการเรียนในทางบวกในกลุ่มรวมเพศ ($r = .282, p < .01$) และกลุ่มเพศหญิง ($r = .233, p < .10$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรในกลุ่มเพศชาย

11. มีความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกให้ฟังตนเองตามพฤติกรรมรวมกับสัมฤทธิผลทางการเรียนในกลุ่มเพศหญิง ($r = .231, p < .10$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรในกลุ่มรวมเพศ และกลุ่มเพศชาย

12. ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการทางความคิด และสัมฤทธิผลทางการเรียนทั้งในกลุ่มรวมเพศ กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศหญิง

ขอเสนอแนะ

ในการทำการศึกษาเรื่องต่อไป มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อการอบรมเลี้ยงดูพัฒนาการทางความคิด และสัมฤทธิผลทางการเรียน เช่น เชื้อชาติ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับการศึกษาของบิดามารดา อายุของเด็ก

2. ควรขยายขอบเขตของการทดสอบงานของเปียเจท์ให้กว้างขวางขึ้น เช่น เพิ่มงานทดสอบความสามารถในการอนุรักษ์พื้นที่ ความสามารถในการอนุรักษ์มวลสาร

3. ควรมีวิธีการปรับปรุงการเก็บข้อมูลด้านการอบรมเลี้ยงดู เพื่อให้ผลที่ได้เที่ยงตรงมากกว่านี้ โดยการใช้หลายวิธีประกอบกัน ถ้าเวลาอำนวย เช่น ใช้การสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรมของบิดามารดาเป็นต้น หรือใช้การสัมภาษณ์ทั้งบิดามารดา และบุตร เพื่อยืนยันผลที่ได้

4. ควรมีการใช้ขอทดสอบมาตรฐานในการวัดสัมฤทธิผลทางการเรียนและขอทดสอบที่ใช้ในการวัดสัมฤทธิผลทางการเรียน ควรมีขอบเขตกว้างขวาง วัดพัฒนาการด้านความคิดของเด็กได้หลายคุณลักษณะ